

DO TEK

Informace pro farnost Vlašim

Červenec – srpen 2017

Náklady na vydání 8 Kč

**Z velikosti a krásy tvorstva lze poznat stvořitele...
Bůh sám je původcem krásy. (Srov. Mdr 13,1–9)**

Vážení a milí farníci a čtenáři Doteku,

V minulém čísle jsme se zabývali jakýmsi úvodem do eucharistické modlitby. V tomto článku budeme hovořit o prefaci a zpěvu Svatý, Svatý (Sanctus).

Preface

Eucharistická modlitba začíná dialogem před prefací a prefací samotnou. Slovo *preface* v latině doslova znamená předmluva. Dřívější odborníci na liturgii poukazovali na to, že preface skutečně je jakousi předmluvou nebo úvodem do samotného kánonu v užším slova smyslu (tedy příslušné eucharistické modlitby, která v misále má své číslo a následuje hned po prefaci). Dnešní liturgisté spíš odvozují význam slova preface od řeči pronášené před někým (před Bohem, shromážděnými věřícími...). Tvrdí, že preface není pouhou předmluvou eucharistické modlitby, ale spíše jejím jádrem shrnujícím její podstatu.

Liturgie zde opět napodobuje Krista Pána, který při poslední večeři před ustanovením Nejsvětější svátosti (tedy před proměňováním) napřed vzdával díky svému Otci za dary chleba a vína. Jak už bylo řečeno v minulém článku, celá mše sv. je vlastně eucharistií, tedy díkůčiněním. Přesto je ale rozměr díkůčinění v některých jejích částech více zřejmý. Preface patří právě mezi ně. Před tím, než budeme svědky zázraku proměnění chleba a vína v Tělo a Krev Kristovu a zpřítomnění Jeho oběti na kříži, chceme Bohu děkovat za dar vykoupění a spásy v Kristu.

Prefaci zahajuje dialog kněze s lidem. Kněz říká: „Pán s vámi“ a lid odpovídá: „I s tebou“. Kněz pokračuje: „Vzhůru srdce“. A věřící dodávají: „Máme je u Pána“. Celebrant pak vybízí shromáždění k děkování Bohu: „Vzdávejme díky Bohu, našemu Otci“. Následuje odpověď: „Je to důstojné a spravedlivé“.

Velmi důležitá je právě druhá celebrantova výzva „Vzhůru srdce“. Jeden starší kněz jednou po odpovědi lidu („máme je u Pána“) odvětil sarkasticky: „Jen aby!“. Opět nás zde liturgie vyzývá k tomu, aby naše odpovědi na výzvy kněze nebyly brány jen jako automatické mumlání, nýbrž jako naše osobní modlitba, v níž se srdce a mysl spojují s vyslovovanými slovy a jejich „naladění“ těmito slovy odpovídá (nebo o to alespoň usiluje). Výzva kněze věřícím připomíná, že (pokud tomu tak nebylo dosud) jejich srdce mají být

při tomto nejposvátnějším okamžiku mše sv. „u Pána“, ne u nedělního oběda, fotbalu, hezké slečny, která sedí o pár lavic dále nebo jiných hloupostí.

Výzva „vzhůru srdce“ nám také připomíná, že celá eucharistická modlitba směřuje právě do nebe: má nás pozvedat k Bohu (proto se eucharistické modlitbě také někdy říká *anafora* – řecky „nesoucí nahoru“). Jak už jsme viděli v prvních našich pojednáních o podstatě mše sv., opět se tu ukazuje základní princip liturgie: není to dílo našich rukou a nemá nás vést k zahleděnosti do sebe a do našich lidských horizontálních záležitostí. Není to nějaké „spolčo“, „sdílení“ apod., kde se točíme jen kolem nás samotných, našich pocitů, dojmů nebo nápadů. Liturgie nás vyvádí vzhůru a zaměřuje nás k Bohu. Abychom jí to mohli dovolit, je potřeba přede mší sv. zklidnit svoji mysl, usebrat se, zkusit na chvíli „hodit za hlavu“ všechno, co by nás mohlo odvádět od slavených tajemství. K tomu slouží přípravné modlitby přede mší sv. (o nichž jsme již hovořili) a ono setrvání v tichosti pár okamžiků před začátkem liturgie.

Po počátečním dialogu už v misálu najdeme samotný text preface. Liturgisté jej dělí na tři části: 1. úvod, 2. „corpus“ (tedy „tělo“, hlavní část) a 3. závěr.

Úvod preface vždy reaguje na poslední část dialogu před prefací. Kněz téměř vždy říká: „V pravdě je důstojné a spravedlivé, dobré a spasitelné, svatý Otče, všemohoucí věčný Bože...“. Jsou zde použity pojmy z římského práva (*dignum et iustum, aequum et salutare*) odkazující na termín *ius* (obecně se překládá jako právo, spravedlnost). Jednoduše řečeno, naše chvála a díkůvzdání Bohu není jen plnění naší povinnosti, kterou nám ukládá Boží zákon. Ano, je to určitě spravedlivé v tom smyslu, že Bohu přirozeně náleží naše děkování a chvála. Je to ale také dobré a spasitelné: naše chválení Boha je dobré a přináší nám spásu. Každá modlitba (chvála Boží) je zdrojem Božího požehnání.

Corpus preface je jakousi její hlavní částí vyjadřující hlavní myšlenku a „naladění“ příslušné preface. Většinou se zde jedná o připomínání důležitých okamžiků Kristova života nebo o vystihnutí hlavního smyslu a poselství dané liturgické doby (např. postní preface hovoří o smyslu a užitečnosti půstu a pokání jako naší účasti na Kristově oběti apod.) nebo svátku (u svátku a památek svatých preface často zdůrazňuje některé hlavní rysy jejich života). V podstatě nás tak tato část preface učí děkovat Bohu nejen za dílo spásy vykonané Kristem, ale i za to, jakým způsobem na něm

mají podíl svatí. Je pro nás také výzvou k nacházení důvodů k vděčnosti za Boží působení v našich životech.

Závěr preface je většinou uveden slovy „a proto Tě chválí všichni andělé a svatí...” nebo „a proto Tě oslavuje celý vesmír...“. Vhodně nám připomíná skutečnost, o které jsme dříve již vícekrát mluvili, totiž propojení pozemské a nebeské liturgie. Na mši nejsme přítomni pouze my, kdo v kostele reálně sedíme nebo klečíme (to nám připomínají i sochy a obrazy andělů a svatých). Je s námi přítomno celé nebe – všichni andělé a svatí spolu s námi oslavují Boha a spojují svoji chválu a bohoslužbu s tou naší pozemskou... Ba dokonce ještě víc: celý vesmír a všechno tvorstvo se připojuje k naší bohoslužbě a oslavuje Boha. Už dopředu okoušíme jakousi předchuť toho, co jednou budeme dělat v nebi.

Sanctus

Po prefaci následuje zpěv Sanctus – „Svatý, Svatý, Svatý...“. Výslovně píší zpěv, protože Sanctus je jednou z již zmiňovaných mešních modliteb, které si ze své povahy vyžadují, aby byly zpívány (pokud je to jen trochu možné).

Český překlad tohoto chvalozpěvu zní:

Svatý, Svatý, Svatý, Pán, Bůh zástupů.

Nebe i země jsou plny Tvé slávy.

Hosana na výsostech.

Požehnaný, jenž přichází ve jménu Páně.

Hosana na výsostech.

Text je spojením dvou biblických citací. Začátek je vzat z proroka Izaiáše (Iz 6,1–3). Jedná se o slova serafů (jichž byly celé „zástupy“), kteří takto chválili Hospodina během Izaiášova vidění Boží slávy. Ve starozákonní mluvě je Hospodin třikrát Svatý, tj. nejvyšší Svatý. Jeho slávou je naplněna celá země, a to i díky chvalozpěvu andělských zástupů, k nimž se můžeme a máme připojit.

Ke chvalozpěvu Sanctus byla připojena v 6. století v Galii slova „Požehnaný, jenž přichází...” (latinsky „Benedictus“). Jedná se o zvolání, kterým zástupy volaly Ježíše při Jeho slavném vjezdu do Jeruzaléma (Mt 21,9). I my při mši sv. vítáme Pána Ježíše, který k nám přichází v liturgickém slavení a ve svatém přijímání. Někteří středověcí liturgisté vybízeli věřící k tomu, aby si vzhledem ke Kristově oběti na kříži (která se v rámci kánonu za malou chvíli při mši

zpřítomní) představovali, jak Pán přichází na horu Golgotu obtížen těžkým křížem.

P. PETR HAVLÍK

Pokračování příště

Zjevení Panny Marie ve Fatimě

Zjevení v portugalské Fatimě začalo v roce 1916 trojím zjevením anděla desetileté Lucii Santosové, devítiletému Františkovi a sedmileté Jacintě Martovým. Po této duchovní přípravě docházelo každý měsíc od 13. května do 13. října 1917 ke zjevením Panny Marie. Tento cyklus 6 zjevení byl ukončen slunečním zázrakem. I když dětem zpočátku nikdo nevěřil a zažily krušné chvíle a výsledky, díky

ochraně Panny Marie byly všechny komplikace a pomluvy překonány a tato mariánská zjevení po důkladném teologickém šetření byla uznána Církví jako pravá dne 13. 10. 1930.

3. zjevení – 13. 7. 1917

13. července na Cova da Iria se děti již modlily se zástupem. Paní přišla a zopakovala své prosby. Lucie mimo další prosby požádala o zázrak a Paní ho přislíbila v říjnu. Panna Maria řekla, že je třeba se modlit růženec, a pak pokračovala: „Obětujte se za hříšníky a říkejte často, zvláště když přinášíte nějakou obět: Ježíši, dělám to z lásky k tobě, za obrácení hříšníků a na odčinění hříchů proti Mariinu Neposkrvněnému Srdci“. Při posledních slovech otevřela Paní ruce a zdálo se, že záře proniká zemí a všichni tři viděli jakoby ohnivě moře, v němž byli ďáblové a duše, podobné průhledným, černým a bronzově zbarveným žhavým uhlíkům.

Duše měly lidskou podobu, vznášely se v tom žáru, zmítaly se mezi plameny, které z nich šlehal, a vycházely mraky kouře, padaly na všechny strany jako jiskry při obrovských požárech, bez tíhy a rovnováhy za bolestného

a zoufalého volání a naříkání, které vzbuzovalo děs a rozechvívalo hrůzou. Když vizionáři vzhledli k Paní, řekla jim: „Viděli jste peklo, kam se dostávají duše ubohých hříšníků. Aby je zachránil, chce Bůh ve světě zavést úctu k mému Neposkvrněnému Srdci. Jestliže lidé udělají, co vám řeknu, mnoho duší se zachrání a bude mír. Válka spěje ke konci. Nepřestanou-li však urážet Boha, vypukne za pontifikátu Pia XI. nová, krutější válka. Až uvidíte noc ozářenou neznámým světlem, vězte, že to je velké znamení, kterým Bůh dává najevo, že potrestá svět za jeho zločiny válkou, hladem, pronásledováním Církve a Svatého otce. Aby se tomu zabránilo, přijdu požádat o zasvěcení Ruska svému Neposkvrněnému Srdci a o smírné svaté přijímání o prvních sobotách v měsíci...” Panna Maria uvedla předpovědi o Rusku, o pronásledování Církve, o utrpení Svatého otce i to, že některé národy zmizí z povrchu Země. Oznámení o utrpení bylo podmíněné jako v případě 2. světové války. Mnoho se naplnilo, pekelné nebezpečí ale stále hrozí. O tajemstvích sdělených v tento den měly děti prozatím mlčet. A Paní dodala: „Když se budete modlit růženec, opakujte po každém desátku: O můj Ježíši, odpusť nám naše hříchy, uchraň nás pekelného ohně a přiveď do nebe všechny duše, zvláště ty, které Tvého milosrdenství nejvíce potřebují.“ Pak zjevení skončilo jako obvykle.

4. zjevení – 19. 8. 1917

13. srpna byly děti vezněny na faře, a tak ke zjevení došlo později ve Valinhos. Byli vyzváni, aby 13. 9. přišli na Cova da Iria a denně se modlili růženec. Na dotaz, co s penězi, které tam lidé nechávají, dostali odpověď, aby se nechala udělat dvoje nosítka pro slavnost růžencové Panny Marie a zbytek sloužil na stavbu kaple a loučila se slovy: „Modlete se, hodně se modlete a přinášejte oběti za hříšníky, neboť mnoho duší přichází do pekla, protože se za ně nikdo neobětuje a nemodlí.“

Nemožní lidé kolem mě

Kristus za nás umřel, ještě když jsme byli hříšníky. (Řím 5,8)

Náročné požadavky evangelia

Znáte to, člověk raději něco udělá pro člověka, kterého má rád, než tam, kde se to po něm chce a má to jaksi nařízeno. Pokud nenacházíme pro své jednání

uspokojivou motivaci, býváme otrávení a naštvaní. A právě naštvání můžeme být někdy z nároků evangelia. Ježíš po nás „chce“ milovat nepřátele, odpouštět 77x za den (tedy neomezeně), být trpělivý se slabšími, vykašlat se na výkon, obdiv a úctu lidí a nasadit se pro věci, které v očích světa nejsou nic... Někde vzadu se nám možná ozývá: „Proč bych vlastně měl/a?“

Ať je člověk takový nebo makový, Bůh neuhe

Pokud nás například požádá přítel naléhavě o pomoc pro své dítě, uděláme to pro něj přes všechny pochyby rádi. Možná si řekneme: „To jeho dítě je tak nemožné, rozmazlené, neví nic o životě, o námaze, o tom, jak já mám naloženo a já... Ale je to dítě mého přítele, udělám to pro něj a udělám to rád.“

Přítelem, který nás dnes o to prosí, je Ježíš. Nenárokuje na nás své nesplnitelné, nepochopitelné požadavky, ale obrací se na nás jako přítel s naléhavou prosbou. Své přátelství k nám i těm okolo nás nepotvrzuje jen slovy. Dal svůj život. Výše uvedený citát z Bible nám to připomíná: Ať už se ve svém životě člověk nachází kdekoli, Bůh ho miluje. Nezastaví ho, že je člověk takový nebo makový, nezastaví ho nedokonalosti, slabost. Kristus za každého umřel, když byl ještě hříšník. Ani ty nejsi výjimkou.

Všichni jsme na jedné lodi:

Kristus za mě zemřel,

i když jsem o něm ani nevěděl/a

i když jsem o něj nestál/a,

i když jsem ze za něj styděl/a,

i když jsem se před ním chtěl/a skrýt,

i když jsem zraňoval lidi kolem sebe,

i když jsem zklamal/a sebe i ostatní,

i když jsem byl/a ten nejchytřejší a přitom jsem byl/a mimo.

i když jsem to vzdal/a a rezignoval na život v Pravdě,

i když jsem si užíval/a, zatímco bratr stál u mých dveří.

Ať už dnes stojím jakkoli daleko, pro Boha to není překážka.

Děkuji, že s to s nikým nevzdal a nevzdáváš.

www.vira.cz

Pro děti – Na ploché dráze

Stane se, že se člověk jediným nepředloženým činem stane vyděděncem lidské společnosti. A může si jen děkovat, že dostane příležitost, aby se zase vzpamatoval a našel, jak se říká, opět sám sebe.

Vzpomínám na příběh Freda Wilda.

Kdo byl Fred Wild? Motocyklový závodník, mistr škvárové dráhy, držitel několika rekordů, muž ocelových nervů, „král plochých drah“. Jezdil za továrnu Harley a předváděl nové stroje.

Říkalo se, že letošní model je něco úžasného. Samozřejmě, firma s ním dělala náramné tajnosti, hodně si od vítězství slibovala. Fred Wild se připravoval neúnavně. Denně, za každého počasí jezdil na rozsáhlém závodišti. Přirozeně, že jezdil zatím na jiném stroji, trénink se týkal jen osobní přípravy na těžké podmínky nebezpečného závodu.

Wild ukončuje nácvik projíždění „zatáčky smrti“, dojíždí k bariéře a opírá stroj o zábradlí.

„Haló, Wilde! Měl byste na minutku čas? Rád bych si s vámi pohovořil!“

Fred snímá přilbu a přistupuje k cizinci: „Co si přejete, pane?“

„Jsem Alan Smith, tajemník od Hendrsolu.“

„Ale? Od konkurence?“ Fred hledí do tajemnickových očí. „A co si přejete, pane Smithe?“

„Wilde, mluvím beze svědků, proto věcně a stručně: Mám plnou moc jednat za naši továrnu. Víme, že postavíte k závodu nový stroj; víme, že na něm pojedete vy. Rozumějte dobře: 10 000 dolarů, když – nedojedete! Nechci, abyste se rozhodl hned. Mohli bychom si koupit některého z jiných jezdců, aby vám, řekněme, upadl do cesty! To je však trochu nebezpečné a my nechceme, aby si „král plochých drah“ zlomil vaz. Máme zájem jen o to, aby stroj vaší továrny – nedojel první k cíli! Je to jasná nabídka? Peníze vám budou vyplaceny ihned po skončení závodu mnou osobně. Máte týden času – nu, těším se na shledanou ve vaší kabině!“

Dlouho po odchodu pana Smitha stojí Fred Wild nad svým strojem a přemýšlí. Kolik vítězství už dobyl své továrně? Proč by nemohl tentokrát

dojet k cíli druhý? Vždyť je to snadné, zvrhnout stroj a ztratit drahocenné vteřiny. Deset tisíc dolarů! Nasazuje život pro továrnu, a co z toho má? Tři stovky měsíčního platu a sto dolarů za vyhraný závod ...

Myšlenky pro i proti probíhají Fredovi hlavou. Nemůže se rozhodnout ...

Je krásné, slunné nedělní odpoledne – den velké události! Největší motocyklový závod Floridy, plochá dráha v Miami.

Tribuny jsou přeplněny, tisíce a tisíce diváků vroubí okraje obrovské závodní dráhy. V šatnách závodníků je rušno.

Fred Wild je připraven. Je oblečen v kožené kalhoty a vestu, na hlavě světle žlutou přilbu, na zádech velké startovní číslo 7. Před vchodem do jeho kabiny stojí nový závodní stroj, ukrytý před zraky všetečných diváků nepromokavou plachtou a hlídáný dvěma mechaniky.

Nějaký muž kráčí volně kolem. Nenápadně zůstává stát opodál; nyní ho Fred spatřil. Je to Smith.

Mlčky a významně klade Smith ruku na náprsní kapsu: peníze jsou připraveny. Fred Wild se opatrně rozhlédne a pak přikývne na znamení souhlasu. Smith se spokojeně usmívá a odchází směrem k tribunám.

Deset tisíc je hodně peněz a Wild neodolal! Svůj plán má promyšlen do nejmenších podrobností. Během celého závodu se bude držet jezdců od Hendrsolu, jako by s ním bojoval o první místo, a pak v posledním kole před „zatáčkou smrti“ jej předjede, ale v zatáčce stroj vyklopí. Copak se i „král plochých drah“ nemůže jednou vymáznout?

„Frede, Frede! Hledám tě v šatně, a ty nikde!“

Wild se překvapeně obrací. Před ním stojí mladý muž ve stejnokroji poručíka – bratr Edy!

„To se divíš, vid’? Jen kvůli tobě jsem jel celou noc vlakem! Musíš jednou vidět bráškovu vítězství, řekl jsem si. A vsadil jsem si na tebe. Pro našince je deset dolarů hodně peněz, ne?“

Edy jel sta mil, aby se podíval na jeho jízdu, aby spatřil jeho vítězství.

Motory burácejí u startu. Jezdci sedí skloněni v sedlech a čekají na znamení startéra. Ted'! Jako bouře se ženou oceloví obři vpřed.

Škvára ploché dráhy stříká na všechny strany. Fred nevnímá, co se kolem děje. Ví jen, že bratr přijel a že se dívá na něj. Ukáže mu, že se zbytečně neříká „král plochých drah“!

To, co Fred předvedl během tohoto závodu, neviděl nikdy předtím žádný z tisíců diváků. Řítil se do zatáček šílenou odvahou. Tempo, které nasadil již od startu, dávalo tušit, že zvítězí s naprostou jistotou. A Fred Wild, „král plochých drah“, také zvítězil! Hladce a přesvědčivě.

Je po závodě.

U šaten jezdců se schází Fred s Edym, který mu už zdaleka běží naproti.

„Frede, jel jsi jako ďábel!“

Fred bere svého mladšího bratra kolem pasu a vážně mu říká: „Edy, dnes jsem vyhrál dvě jízdy. Jednu po „šikmé ploše“ a druhou na „ploché dráze“. Obojí dopadlo dobře!“

z knihy Otakar Batlička: Na vlně 57 metrů

Na cestu

Kdo mnoho cestoval, mnoho poznal.

Kdo má mnoho zkušeností, bude mluvit rozumně.

Kdo nic nezakusil, málo ví,

ale kdo hodně cestoval, oplývá chytrostí.

Mnoho jsem viděl, když jsem byl na cestách,

porozuměl jsem víc, než umím povědět.

Kdo se bojí Hospodina, nebude mít strach

a nebude se chvět, vždyť Hospodin je jeho nadějí.

(Kaz 34,9-11.14)

Ze života farnosti

Středa 5. 7. – Sv. Cyrila a Metoděje – mše svatá ve Vlašimi večer **v 18 h.**

Během letních prázdnin ve farním kostele NEBUDOU mše svaté v neděli v 11 h. Mše sv. bude pouze jedna, a to v 9:30 h!

Neděle 3. září – po prázdninové přestávce bude ve vlašimském farním kostele opět mše svatá v 11 h, a to s požehnáním školákům do nového školního roku.

Farní minitábor „Potíže v ZOO“

Po loňském povedeném minitáboře v Ouběnicích letos opět pořádáme farní minitábor, tentokrát na téma Potíže v ZOO. Tábor se bude konat v termínu **31. 8.-2. 9. 2017**. Tábor je určen **pro děti od 6 do 9 let** (mladší po osobní domluvě).

Pro přihlášení je třeba vyplnit online *závaznou přihlášku*. Přihlásit se je možné do konce května. Kapacita tábora není velká, takže není na co čekat!

Cena letošního tábora je **500 Kč**, s rodinnou slevou 100 Kč na druhého a každého dalšího sourozence. (Cena by neměla být důvodem neúčasti.) Příspěvek je nutné zaplatit do 30. června.

Pro více informací se obraťte na Honzu Matějovského: jan@matejovsky.com, tel. 737 867 687.

Farní tábor NOE

Po loňském povedeném táboře v Ouběnicích letos opět pořádáme farní tábor, tentokrát na téma Noe. Tábor se bude konat v termínu **22.–29. srpna 2017**. Tábor je určen **pro děti a mládež od 9 do 14 let**.

Pro přihlášení je třeba vyplnit online *závaznou přihlášku*. Přihlásit se je možné do konce května. Kapacita tábora je 29 účastníků, takže není na co čekat!

Cena letošního tábora je **1700 Kč**, s rodinnou slevou 200 Kč na druhého a každého dalšího sourozence. (Cena by neměla být důvodem neúčasti.) Příspěvek je nutné zaplatit do 30. června.

Pro více informací se obraťte na Honzu Matějovského: jan@matejovsky.com, tel. 737 867 687.

Runway Camp

Runway camp je letní tábor **pro mladé křesťany ve věku 15 až 19 let**, kteří se rozhodli naplno žít svůj život s Bohem. Probíhá každé léto v klášteře v Králíkách.

Máš vyčerpanou palivovou nádrž, bloudíš v mlhách, nefunguje ti radar...? Prostě jsi prázdný a hledáš nové spolucestující na cestě k Bohu? Potřebuješ mezipřistání nebo jsi ještě na startu své cesty k Němu? V tom případě je Runway přesně pro tebe!

Dočerpej svou palivovou nádrž modlitbami. Oprav u svátosti smíření svůj kompas a hlavně se seznam s lidmi, kteří stejně jako ty mají jediný cíl. Přiblížit se „vzhůru“ k nebeskému Otci. Rozjed' se po runwayi naplno a odstartuj na nebeskou dráhu.

Letošní Runway camp se koná **30. 7.– 5. 8. 2017**.

Přihlašování spuštěno od 1. 3. 2017

Více informací nalezneš na www.runwaycamp.cz, nebo se osobně zeptej Báry Müllerové nebo Honzy Matějovského

Poutě v naší farnosti

Vracovice – Sv. Cyrila a Metoděje – neděle 2. července – 11 h

Vracovická kaple se nachází v centrální části obce, nedaleko silnice vedoucí z Vlašimi. Zasvěcena je svatému Cyrilovi a Metodějovi. Postavena byla v roce 1863 nákladem a svépomocí zdejších občanů. Téhož roku 1. listopadu byla posvěcena. Sakristie se přistavěla roku 1957. Nový krov a krytina byly dány v roce 1983. S vnitřní úpravou bylo pokračováno roku 1984. Zvýšilo se obvodové zdivo, byla dána nová klenba a nová dlažba. Postaven byl nový kůr a provedena rekonstrukce věže pro zavěšení tří zvonů. Podle zprávy z farní kroniky podané P. Hanykýřem, farářem, na tomto samém místě stávala kaple s mariánským obrazem. Bohužel se nedochovaly žádné zprávy, kdy a kým byla tato bývalá kaple postavena. Historikové tvrdí, že poutní slavnost ve Vracovicích se konala po mariánském svátku 2. července, takže nenastala téměř žádná změna, když nyní je konána na svátek svatého Cyrila a Metoděje 5. července.

Domašín – Sv. Jakuba – neděle 30. července – 8 h

Kostel v nynější podobě pochází z části ze 14. století a z této doby se zachovalo goticky klenuté kněžiště, pravděpodobně také zdivo věže a lodi chrámu. Roku 1582 byla chrámová loď rozšířena k západní straně a při severozápadním rohu vystavěna okrouhlá vížka obsahující schodiště vedoucí na zpěvácký kůr a na půdu kostela. Presbytář uzavřený třemi boky má zevně v rozích opěrné pilíře, uvnitř pak žebrovou klenbu o dvou polích. K severnímu boku presbytáře přiléhá věž, v jejímž přízemí je sakristie klenutá křížovou klenbou bez žeber. Gotický oltář z roku 1897 zhotovený firmou Petra Bouška a synové v Sychrově u Turnova je ze smrkového dřeva a byl pořízen z větší části z výtěžku sbírek za

1224 zlatých. Uprostřed je socha sv. Jakuba, po stranách pak sochy sv. Vojtěcha a Prokopa.

Kondrac – Sv. Bartoloměje – neděle 27. srpna – 9:30 h

Prastará stavba původně románská z 12. století. Z té doby zachovala se loď s dvěma kruhovými věžemi. V roce 1360 přistavěna gotická loď se sakristií. V husitských válkách kostel velice zchátral. Původní sloh se udržel až do roku 1735, kdy byla provedena oprava střechy, byl vybourán čelní vchod, zvětšena okna a zhotovena barokní kruchta. Později byla vybudována dřevěná věž pro velký zvon mezi zděnými věžemi. V roce 1918 udeřil blesk do této dřevěné věže a kostel vyhořel. Zvon zavěšený ve zvonici při pádu z prohořelé stolice prorazil dřevěný strop a spadl na barokní klenbu románské tribuny v přízemí. Stopy po požáru jsou dodnes patrné v poškození vnitřních pilířů ve střední části tribuny v patře. Po opravě již nebyla dřevěná věž postavena. Další opravy se prováděly od roku 1972 do roku 1983.

Altář a kazatelna pochází ze zatopených Dolních Kralovic.

Na tribuně a stěnách lodi jsou zbytky románské nástěnné malby z legendy o neznámém světcí, které jsou cennou a důležitou památkou románského monumentálního malířství.

Patrony kostela byli pánové vlašimští a vladykové na tvrzi kondracké. Každý z nich měl jeden hlas podací kostelní. První zmínka o kondrackém faráři je z roku 1359. Jmenoval se Vácslav. Posledním potvrzeným katolickým farářem v 15. století byl Mikuláš z Pelhřimova roku 1414. Za husitských válek se zde rozšířilo vyznání utrakvistické. Ke kostelu dosazování kněží přisluhující pod obojí a katolická fara zanikla. Po bělohorské bitvě je kostel připojen k Vlašimi pro nedostatek duchovních.

Protože duchovní z Vlašimi spravovali deset kostelů, rozhodla se kněžna Božena z Porcie (majitelka vlašimského panství) obsadit ještě jeden kostel farářem. Tím kostelem se stal kostel v Kondraci. Její úmysl však uvedla ve skutek až dcera Františka. Po šedesáti letech tak byl znovu roku

1684 kostel obsazen duchovním. Ten dostal na starost kostely v Hradišti, Velíši a ve Zdislavicích. Poslední dva jmenované roku 1787 odtrženy od Kondrace a jejich správu převzali noví duchovní.

Pod farní správu v Kondraci patřily tyto obce a samoty: Dub, Vítův mlýn, Krasovice, samoty u Korfeřtů a Oulehle, Vracovice, část Částrovic, dvůr Skalkov, samota Loreta a Šebíř, půl Ostrova na pravém břehu Blanice se samotou Nové Mlýny a Hradiště.

Od roku 1684 působilo v Kondraci 23 kněží. Farnost Kondrac byla k 1. 1. 2008 sloučena s farností Vlašim a Domašín v jednu nástupnickou farnost Vlašim. Posledním knězem, který ve farnosti Kondrac vykonával službu, byl Marcel Timko.

Dříve měl kondracký kostel tři věže nad západním portálem a jednu věž sanktusovou nad presbytářem. V každé z nich se nacházel zvon. Tyto zvony byly během první světové války v roce 1917 sundány a rozlity. Zůstal jen zvon v prostřední dřevěné zvonici. Bohužel ani tento zvon se nedochoval, protože při požáru v roce 1918 spadl z věže na kůr a byl poničen.

V roce 1921 objednány u firmy Arnošt Diepold z Prahy tři zvony.

Přišla však druhá světová válka. V ní opět zvony z věží sejmuty a odvezeny. Až v roce 1981 byla uzavřena smlouva na odlití nových zvonů do věží kostela. Ty ulity akademickou sochařkou Květou Maškovou-Manouškovou za spolupráce Rudolfa a Petra Manouškových. Jeden zvon o váze 90 kg a druhý o váze 180 kg. Po jejich přivezení v roce 1983 uloženy za hlavní oltář v kostele. Do věží zavěšeny až v roce 1986.

Vlašim – Sv. Jiljí – neděle 3. září – 9:30 h – výročí posvěcení farního kostela i pouť

Římskokatolický kostel sv. Jiljí je jednoduchá gotická stavba postavená v letech 1522–23. V první polovině 16. století byl kostel přestavěn v gotickém slohu. Stojí na vyvýšenině vedle zámku, s nímž tvoří panoramatický obraz města. Vnější budovy je bez významnějších architektonických ozdob. V průčelí

stojí trojhranný štít oživený na obou šikmých ramenech zděnými sloupky na způsob fiál. Presbytář má v nárožích jednoduché opěrné pilíře a žebrovou klenbu o dvou polích. Na pravé straně se nachází oltář sv. Jana Nepomuckého a první část křížové cesty; nalevo od vchodu je mariánský oltář, novogotická kazatelna a druhá část křížové cesty. V centru presbytáře je oltář sv. Jiljí se svatostánkem.

Pavlovice – Sv. Jiljí – neděle 3. září – poutní mše sv. v 15 h u kapličky

Pavlovice se nacházející 3 km severovýchodně od města Vlašim v okrese Benešov, kraj Středočeský. Ke dni 31. 12. 2015 zde žilo 224 obyvatel. Obcí protéká Pavlovický potok, jenž se u Blanického mlýna vlévá do řeky Blanice.

První písemná zmínka o obci pochází z roku 1344, kdy byly v popisu pražské diecéze uvedeny jako ves přifařená k vlašimské farnosti. Počátkem 15. století náležely Pavlovice pánům z Lipna, do roku 1420 náležely Pavlovice klášteru klarisek v Praze. Když skončily husitské války, získal ves Mikuláš Trčka jako jednu z vesnic zabavených v husitských dobách římskokatolické církvi. K vlašimskému panství připadly Pavlovice r. 1442 s majitelem Mikulášem Trčkou st. z Lípy a až do roku 1848 s panstvím sdílely všechny změny majitelů.

Loreta – neděle 10. září – poutní mše sv. v 15 h

Druhé nejznámější poutní místo Podblanicka je Loreta u Vlašimi (lidově nazývaná Roleta), která byla vybudována na Holém – „Spáleném vrchu“ asi 3 km od města. Mariánskou kapli postavil v letech 1704–1706 panský stavitel Jan Jiří Erhard, pro Františka Antonína hraběte z Weissenwolfu. Komolá mohyla, pravděpodobně ještě uměle navršená, byla obezděna do výše dvou metrů a nastavena 170 cm vysokým zvýšeným soklem. Přestože stavba není rozlehlá, působí značně monumentálně a v době výstavby patrně nebyla obklopena vegetací a náletovými dřevinami. Kaple byla doplněna na

západní straně kazatelnou, která stála na čtyřech dřevěných sloupech. Kolem byl malý hřbitůvek, sloužící především pro okolní samoty.

Loreta se brzy stala oblíbeným poutním místem, kde se pravidelně prováděly svatební obřady, pohřby a bohoslužby, neboť zde býval stálý kněz. Hlučné poutě bývaly velkou událostí, neboť se zde odehrával podzimní jarmark, který připomínal veletrh podblanického kraje. Z širokého okolí se k Loretě sjížděli trhovci na atrakce, umístěné v boudách a do stanů. Vlašimská loretská pouť měla ještě jedno specifikum – byla proslavená svými „hrníčky“, které dávali chlapci svým milým. Vedle nejrůznějších motivů se na „kafáčcích“ objevovalo i zobrazení kaple, a tak máme dokonalou představu o její podobě. Na „Santě Case“ u Vlašimi je připomínána edikula pilastrové dvojice s vloženým vnitřním mezikolem. Shodně členěná věž, postavená na východní straně, je u loretánských kaplí spíše výjimkou, než pravidlem. Loreta tak dostala zděnou terasovitou podnož a výraznou zvoničku. Na terasu se vcházelo ze dvou stran po široce rozvinutém barokním obloukovém schodišti.

Vlašimská Loreta se objevuje i na početné ikonografii, zejména na pohlednicích, vydávaných od roku 1898. O účasti Bedřicha Smetany na pouti „na Loretě“ vypráví Servác Heller ve vzpomínkové knize „Z mého dětství“.

O stavbu původně pečoval administrátor, který bydlel nejprve na zámku, pravidelně sem dojížděl na koni a později jej ubytovali v domě vedle kaple. Ubytovací dům byl pro účely poutníků několikrát upraven a rozšířen. Původní podoba loretánské kaple je zachycena na mapě Vlašimi z roku 1722. Dnes je Loreta ve správě farního úřadu ve Vlašimi.

Farní charita Vlašim

Poutní zájezd: Broumov a Wambierzyce

Termín: 11. 7. 2017, 6:30 — 12. 7. 2017, 19:00

Místo: Vlašim – Hradec Králové – Broumov –
Wambierzyce – Vlašim

Cena: **1000 Kč** (zahrnuje dopravu, nocleh, polopenzi, připojištění, službu kněze) + s sebou peníze na vstupy, obědy, kapesné.

Odjezd: úterý 11. 7. 2017 v 6:30 z Vlašimi od Městského úřadu, ul. Lidická;

Nástup na trase: Vlašim – Čechtice – Křivsoudov – Ledec n. S.

Program:

- 1. den – mše sv. v **Hradci Králové**, oběd, procházka centrem; přejezd **do Broumova**, prohlídka benediktinského kláštera a města, večere, ubytování
- 2. den – snídaně, mše sv., přejezd do polských **Wambierzyc** (poutní místo) – prohlídka; **lázně Kudowa Zdrój** – prohlídka kostela a kostnice, odjezd domů

Zájezd je vhodný i pro seniory a děti. Akce se uskuteční v případě dostatečného zájmu.

Přihlašování u paní: Klenotové 317 842 902, Laloučkové 736 472 794, Kůželové 739 580 363, nebo u p. Follera 732 328 288

Postní almužna 2017 – poděkování i prosba současně

Také v letošním roce se někteří lidé či rodiny, rozhodli prožít přípravu na Velikonoce nejen duchovně, ale i praktickým skutkem milosrdenstvím, tedy almužnou. Kasičky umožňují milosrdnému dárci zvolit si, na jaký účel chce svou almužnu věnovat. V letošním roce bylo na úmysl „dle rozhodnutí charity“ vybráno 3128 Kč a na úmysl „jiné“ 10315 Kč. Rozhodli jsme se tyto částky použít na náklady, které nám vznikají s projektem vzniku zázemí pro Farní charitu Vlašim. V tuto chvíli se připravuje projektová dokumentace. Byli bychom rádi, kdyby součástí

zázemí byla také koupelna pro osoby bez přístřeší, kterým poskytujeme šatstvo a potraviny.

Částku určenou pro pomoc matkám v tísní (2157 Kč) využijeme pro přímou pomoc. Obracím se na Vás tedy s prosbou, pokud víte o matce s dětmi, která právě prožívá těžké období, kontaktujte nás, tak abychom našli možnosti, jak jí těžkou situaci ulehčit. V současné době pomáháme matkám potravinovou i materiální pomocí. Zajišťovali jsme pro ně i použitý nábytek. Rádi bychom využili finance pro osobu, která třeba není v kontaktu se sociálním odborem, své problémy řeší sama, o pomoc nežádá na všech stranách, a přesto by si pomoc plně zasloužila. Budu ráda za Vaše tipy na osoby, kterým můžeme pomoci.

Na závěr bych ráda ještě jednou poděkovala za Vaše rozhodnutí pro duchovně materiální formu přípravy v postní době. Celkový výtěžek 16029 Kč je nádherný. Díky němu můžeme hledat další formy pomoci lidem v tísní.

ZA FARNÍ CHARITU VLAŠIM
DANIELA LALOUČKOVÁ

Farnost		Využití sbírky				
	celková částka od farnosti	dle rozhodnutí charity	matky s dětmi v tísní	lidé těžce nemocní a s postižením	činnost farnosti pro lidi v nouzi	jiné
Čechtice	1655	1655				
Velíš	3604	505	1000			2099
Zdislavice	811					811
Hrádek	5379		157		153	5069
Vlašim	4580	968	1000	276		2336
celkem	16029	3128	2157	276	153	10315

Hrádecké poutě 2017

I. pout' – neděle 2. července 2017

- 9⁰⁰ Mše svatá – celebruje **P. Jiří Ptáček MIC**, správce poutního místa Hrádek
- 11⁰⁰ **Hlavní mše svatá** – celebruje **kard. Dominik Duka OP**, arcibiskup pražský a primas český
- 14³⁰ Mariánská pobožnost u poutní studánky
- 16⁰⁰ Mše svatá – celebruje **P. MgA. Mgr. Jaroslav Konečný**, vlašimský farář a vikář

II. pout' – neděle 9. července 2017

- 9⁰⁰ Mše svatá – celebruje **P. Mgr. Tomáš Kábele**, administrátor z Čechtic
- 11⁰⁰ **Hlavní mše svatá** – celebruje **J. M. Mgr. Michael Josef Pojezdný O.Praem.**, opat strahovské kanonie
- 14³⁰ Mariánská pobožnost u poutní studánky
- 16⁰⁰ Mše svatá – celebruje **P. Roman Maximilián Rylko, O.Praem.**, administrátor farnosti Keblov

III. pout' – neděle 16. července 2017

- 9⁰⁰ Mše svatá – celebruje **P. Karol Matlok MIC**, administrátor z Hostivaře
- 11⁰⁰ **Hlavní mše svatá** – celebruje **Mons. Karel Herbst SDB**, pomocný biskup pražský
- 14³⁰ Mariánská pobožnost u poutní studánky
- 16⁰⁰ Mše svatá – celebruje **P. Jerzy Cymanowski MIC**, farní vikář na Hrádku

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Vlašim, Husovo nám. 46, Vlašim, 258 01; <http://www.farnostvlasim.cz>, e-mail: vlasim.fara@seznam.cz
Příspěvky do časopisu se přijímají na adrese Smetanova.D@seznam.cz, Klara.Vondrackova@seznam.cz

Vychází 10x ročně, uzávěrka 15. dne v měsíci. Náklady na tisk: 8 Kč

Tisk: Karel Pazdera, Pod tratí 1511, Vlašim